

«Θέατρο Τέχνης»: «Τά παν-
τρολογήματα» τοῦ Γκόγκολ.

Στό «Κεντρικό» ὁ θίασος τοῦ
κ. Κούν μᾶς δίνει τό δίπρακτο
τοῦ Γκόγκολ «Τά Παντρολογήμα-

τα», ἓνα ἀπό τά διάσημα ἔργα
πού ἐπιβάλανε τή ρωσική δραμα-
τολογία τοῦ περασμένου αἰῶνα
στήν παγκόσμια κοινή γνώμη.

Ὁ ἴδιος θίασος μᾶς εἶχε παρου-
σιάσει, ἀμέσως ὕστερα ἀπό τήν
Ἀπελευθέρωση, τό πασίγνωστο
ἔργο τοῦ Γκόγκου «Στό Βυθό».
Καί τά δυό αὐτά ἔργα σφαιρια-
στήκανε, παρερμηνεύτηκαν, ἔγι-
ναν ἀγκώρια καί τελικά γε-
λοιοποιήθηκαν κατά τρόπο ἐκ-
πληκτικό κι' ἀνεξήγητο.

Τί τοῦ συμβαίνει τοῦ κ. Κούν;
Ποιά κατάρα αἰσθητικῆς δια-
στροφῆς τόν δέρνει μέ τόση ἀδιά-
κοπη συνέχεια;

Ὁ θίασός του ἀπο ελεῖται ἀπό
νέους πού ἔχουν κάνει θρησκεία
τους τήν τέχνη καί πού τοὺς ἀ-
ξίζει καλύτερη τύχη, καθώς καί
στόν ἴδιο τόν κ. Κούν. Ὡστόσο
οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, συμπαθέστα-
τοι καί λογικώτατοι κατά τά ἄλ-
λα, δέν παίζουν. Χειρονομεῦν, χο-
ροπηδοῦν, θουρλίζονται σάν Αἰαι-
τες μανόμενοι χωρίς καίένα λό-
γο, χωρίς πουθενά τό πολτοποι-
ούμενο ἔργο νά ἀπαιτεῖ τήν τό-
ση ὑστερική καί ἐξαντλητική χρη-
σιμοποίηση τῶν ἄνω καί κάτω ἄ-
κρων. Δέν παίζουν, ἀλλά οὔτε
καί μιλοῦν: ὀρούνται! Βρίσκου-
ται σ' ἓνα ἀδιάπτωτο συναγωνι-
σμό ἐγγαστριμύθων πού πεθαί-
νουν ἀπό θάσιο θάνατο ἢ φαρμα-
κῶν σέ ὥρα καταιγίδας. Νο-
μίζεις πῶς ὁ καθένας ἠθοποιός
εἶναι θέβαιος γιά ἓνα μόνο πρά-
μα: ὅτι ὁ ἀπέναντί του εἶναι ἀ-
παραίτητα κι' ἀνίστα κουφός.
Καί φωνάζει πυροσβεστικά ἐνῶ
δέν ὁπάχει οὔτε κουφός, οὔτε
πυρκαγιά στά πέρξ. Τί συμβαί-
νει; Ἄλυτο μυστήριο!

Οἱ ἠθοποιοί κλυδωνίζονται
καί θυθίζονται μέσα στή σκοτει-
νή αὐτή θάλασσα τῆς παρανόη-
σης.

Ἡ κ. Μεταξᾶ, ὁ κ. Διαμαντό-
πουλος, ἠθοποιοί μέ ἀναντίρρητο
ταλέντο, μεταβάλλονται σέ ἀνυ-
πόφορα ἐξαμβλώματα ἠθοποιίας.
Ὁ μόνος πού ἐπιπλέει ἀκόμη καί

παραμένει ἀρτιμελής εἶναι ὁ κ.
Φωτόπουλος. Κρίνω πῶς ἔχει καί
πλούσια ἐκφραστικά μέσα καί ξυ-
πνότατη κατανόηση τοῦ ρόλου. Οἱ
θιασάρχες μας, ἂν ἔχουμε θια-
σάρχες πού καταλαβαίνουν ἀπό
Θέατρο, πρέπει νά τόν προσέ-
ξουν. Ἐπειγόντως.

ΘΡΑΣΟΣ ΚΑΣΤΑΝΑΚΗΣ